

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Svk/22/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4021200291
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Príbelská
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:4021200291.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD., a členov senátu Mgr. Petra Macha, PhD. (spravodajca) a JUDr. Juraja Vališa, LL.M., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Q. L., H.. XX.XX.XXXX, C.: Š. R. XX, H., zastúpený: JUDr. Viktor Mlynek, advokát, so sídlom: Štúrova 43, 949 01 Nitra, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, odbor opravných prostriedkov, so sídlom: Štefánikova trieda 69, Nitra, za účasti: 1/ Mesto Nitra, Štefánikova trieda 60, Nitra, 2/ MH Invest, s. r. o., so sídlom: Mlynské Nivy 44/A, Bratislava, IČO: 36 724 530, zastúpený: JUDr. Allan Böhm, advokát, so sídlom: Jesenského 2, Bratislava, 3/ Slovenská správa ciest, so sídlom: Miletičova 19, Bratislava, IČO: 00 003 328, 4/ SLOVENSKÝ VODOHOSPODÁRSKY PODNIK, štátny podnik, so sídlom: Martinská 49, Bratislava, IČO: 36 022 047, 5/ Železnice Slovenskej republiky, so sídlom: Klemensova 8, Bratislava, IČO: 31 364 501, 6/ Združenie domových samospráv, o. z., so sídlom: Rovniankova 14, Bratislava, IČO: 31 820 174, 7/ Nitra Invest, s. r. o., so sídlom: Mostná 29, Nitra, IČO: 36 561 690, 8/ DESIGN ENGINEERING, a. s., so sídlom: Palisády 33, Bratislava, IČO: 36 609 633, 9/ Z. Q., H.. XX.XX.XXXX, R. C.: Q. XXX/XXX, F., 10/ Q.. B. T., H.. XX.XX.XXXX, R. C.: E. XX, C., 11/ P. A. Z., H.. XX.XX.XXXX, R. C.: S. M. X, H., 12/ S. N., H.. XX.XX.XXXX, R. C.: A. X, H., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-NR-OOP3-2021/011480-002 zo 16. marca 2021, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/83/2021-235 z 23. novembra 2022, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa zamietá.
- II. Žiadnemu z účastníkov sa právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

- I.
Administratívne konanie

1. Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie (ďalej „stavebný úrad“), ako príslušný správny orgán podľa § 5 zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o štátnej správe“) a ako príslušný orgán štátnej vodnej správy podľa § 61 zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej „vodný zákon“), na základe žiadosti stavebníka Slovenská správa ciest rozhodnutím č. OU-NR-OSZP3-2020/008008-003 z 5. novembra 2020 (ďalej „kolaudačné rozhodnutie“ alebo „prvostupňové rozhodnutie“) vydal povolenie podľa § 26 vodného zákona v spojení s § 82 zákona č. 50/1976 Zb. zákona o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej „stavebný zákon“) na uvedenie vodných stavieb do trvalého užívania pre zrealizovanú stavbu „Príprava cestnej infraštruktúry - Strategický park

Nitra“ pre stavebné objekty: SO 512 Odvodnenie komunikácie „I-D“ od 1,60- KU, SO 513 Odvodnenie parkoviska TIP a ORL, SO 661 Stanica katódovej ochrany Jelšovce, SO 661.1 NN elektrická prípojka pre SKAO Jelšovce, SO 662 Stanica katódovej ochrany Lupka.

2. Žalovaný rozhodnutím č. OU-NR-OOP3-2021/01148-002 zo 16. marca 2021 (ďalej „rozhodnutie žalovaného“) zamietol odvolanie žalobcu a kolaudačné rozhodnutie potvrdil.

II.

Priebeh konania na správnom súde

3. Žalobca sa správnou žalobou domáhal na správnom súde preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového rozhodnutia. V správnej žalobe žalobca tvrdil, že bol ukrátený na svojich zákonných procesných právach a súčasne došlo k porušeniu viacerých relevantných ustanovení zákonov, ako aj k zásahu do práva na ochranu životného prostredia. Povolenie užívania stavby považoval za rozporné so zákonom s tým, že má vážny dopad na porušenie práva na ochranu životného prostredia.

4. Krajský súd v Nitre (ďalej „správny súd“) napadnutým rozsudkom správnu žalobu žalobcu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného podľa § 190 Správneho súdneho poriadku (ďalej „SSP“) ako nedôvodnú zamietol.

5. Správny súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca namietal vecnú nepríslušnosť správneho orgánu, avšak vo veci sa aplikuje vodný zákon, ktorý určuje pôsobnosť orgánov štátnej vodnej správy tak, že v ust. § 60 určuje pôsobnosť okresného úradu v sídle kraja a v § 61 určuje pôsobnosť okresného úradu. Podľa § 61 písm. a) vodného zákona okresný úrad vo veciach štátnej vodnej správy rozhoduje v správnom konaní v prvom stupni vo veciach podľa tohto zákona. Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, v záhlaví rozhodnutia uviedol, že rozhoduje ako príslušný orgán štátnej vodnej správy podľa cit. ustanovenia a tiež ako špeciálny stavebný úrad podľa § 120 stavebného zákona. Tento správny orgán tak vo vodoprávnom konaní rozhodol ako príslušný správny orgán prvého stupňa aj podľa § 5 ods. 1 zákona o štátnej správe. O odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu prvého stupňa rozhodoval okresný úrad v sídle kraja, ktorý podľa § 4 ods. 1 zákona o štátnej správe a v zmysle § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 182/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy v druhom stupni vykonával štátnu správu. Správne orgány tak rozhodovali v rámci svojej právomoci a pôsobnosti.

6. V súvislosti so žalobnou námietkou aktívnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby správny súd uviedol, že žalobca nevymedzil práva, na ktorých mal byť rozhodnutím ukrátený, resp. ktoré jeho práva mali byť porušené alebo priamo dotknuté. Žalobca tak bol účastníkom podľa § 59 ods. 1 písm. c) stavebného zákona, resp. podľa § 73 ods. 3 veta tretia vodného zákona, ako osoba, ktorej postavenie vyplýva z osobitného predpisu podľa zák. č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (ďalej „zákon o EIA“), pretože ako dotknutá verejnosť uplatnil postup podľa § 24 ods. 3, ods. 4 cit. zákona a podal odôvodnené písomné stanovisko k zámeru navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project“.

7. Správny súd zaujal názor, že žalobca podáva žalobu ako zainteresovaná verejnosť podľa § 178 ods. 3 SSP, pretože namietal, že investícia, v rámci ktorej sa mala realizovať kolaudovaná stavba mala byť posudzovaná z hľadiska vplyvov na životné prostredie.

8. K námietke nedoručenia oznámenia o začatí kolaudačného konania správny súd uviedol, že oznámenie i pozvanie na ústne pojednávanie a miestne šetrenie boli žalobcovi doručené 30. júla 2020.

9. Správny súd k nesplneniu podmienky podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona, a nezákonnosti procesu vydávania stavebného povolenia uviedol, že s touto sa už vysporiadal vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach, na ktoré podľa § 140 SSP odkázal. K tejto námietke tiež uviedol, že zákonnosť stavebného povolenia nemožno namietat' v správnej žalobe proti kolaudačnému rozhodnutiu. Za nedôvodnú považoval aj námietku, že sa správne orgány nezaoberali jeho tvrdeniami v zisťovacom konaní, že samotný strategický park musí podliehať procesu posudzovania vplyvov na životné prostredie. Žalovaný sa v konaní nemohol zaoberať tým, že nedošlo k posudzovaniu vplyvov na životné prostredie strategického parku, pretože bol viazaný právoplatným rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa

08.10.2015 (ďalej „rozhodnutie zo zisťovacieho konania“). Rozhodnutie bolo potvrdené v odvolacom konaní rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OOP4-2015/045777 zo dňa 14.12.2015.

10. Za nedôvodnú považoval aj námietku o nedodržaní § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“), pretože v oznámení o začatí kolaudačného konania bol žalobca poučený o možnosti nahliadnuť do podkladov rozhodnutia pred dňom ústneho konania. Žalobca sa zúčastnil dňa 10.08.2020 miestneho zisťovania a vzniesol aj námietky. V odvolacom konaní žalovaný nevykonával dokazovanie ani nezabezpečoval nové podklady, s ktorými mal byť žalobca oboznámený.

11. K námietke nedodržania čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru správny súd uviedol, že žalobca bol účastníkom kolaudačného konania ako dotknutá verejnosť a bolo mu umožnené, aby realizoval práva, podával námietky a pripomienky, ktorými sa správny orgán v rozhodnutí zaoberal.

12. Pokiaľ ide o námietku, že stavby boli povolené do užívania Slovenskej správy ciest (ďalej len „SSC“), i keď táto nebola držiteľom osvedčenia o významnej investícii, správny súd uviedol, že Slovenská správa ciest podala návrh na vydanie kolaudačného rozhodnutia časti stavby dňa 17.12.2019, ku ktorému boli doložené i stavebné povolenia na jednotlivé stavebné objekty. Zmluvou medzi MH Invest, s. r. o. ako postupcom (stavebníkom) a SSC ako postupníkom o postúpení práva a povinností, kúpnu zmluvou zo dňa 21.04.2017 v znení dodatku č. 1 zo dňa 03.12.2018 a dodatku č. 2 zo dňa 19.06.2019 preukázala postúpenie práv a povinností vyplývajúcich z rozhodnutí v prílohe zmluvy, a to stavebných povolení zo dňa 10.06.2016 a 31.03.2017 a 24.05.2017.

13. Správny súd tak námietky žalobcu posúdil ako nedôvodné s tým, že v zmysle zásady iudex ne eat ultra petita partium správny súd za žalobcu nemôže určovať rozsah súdneho prieskumu ani vyhľadávať dôvody nezákonnosti.

III.

Kasačná sťažnosť žalobcu, vyjadrenia účastníkov konania

14. Proti rozsudku správneho súdu podal v zákonnej lehote žalobca (ďalej aj „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. f), písm. g) SSP. Kasačnému súdu navrhol, aby podľa § 462 ods. 1 zrušil napadnutý rozsudok a vec správneho súdu vrátil na ďalšie konanie alebo aby podľa § 462 ods. 2 SSP zmenil napadnutý rozsudok tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie.

15. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal:

A. Vecnú nepríslušnosť vo veci rozhodujúcich orgánov;

B. Nesprávne posúdenie aktívnej legitímácie sťažovateľa ako zainteresovanej verejnosti;

C. Nezákonnú aplikáciu § 32 ods. 2 stavebného zákona s tým, že stavebnému konaniu malo predchádzať územné konanie;

D. Skutočnosť, že v rámci strategického parku neprebehlo zisťovacie konanie podľa zákona o EIA, v dôsledku čoho nemôžu byť legitímne povoľovacie konania na stavby resp. investície, ktoré sú realizované v tomto parku. Stavebný úrad spôsobil ujmu sťažovateľovi, keď porušil verejné právo na priaznivé životné prostredie podľa čl. 44 ods. 1 Ústavy SR tým, že strategický park Nitra nebol posudzovaný podľa § 140c ods. 6 stavebného zákona.

E. Nevysporiadanie sa správnym súdom s potrebou aplikácie Aarhuského dohovoru;

F. Nezákonnosť procesu vydávania osvedčenia Ministerstva hospodárstva SR pre stavbu: „Vybudovanie strategického parku“ pod č. 20801/2015-1000-33509 zo dňa 13.07.2015 a pod č. 2080/2015-1000-35613 zo dňa 22.07.2015;

G. Skutočnosť, že úsek cesty I/64 Šindolka s napojením na rýchlostnú komunikáciu R1A nebol predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie ani zisťovacieho konania.

H. Porušenie § 33 ods. 2 Správneho poriadku, keď sťažovateľovi nebolo umožnené vyjadriť sa ku všetkým podkladom rozhodnutia v administratívnom spise a navrhovať prípadné doplnenie podkladov rozhodnutia.

16. Ďalší účastník konania 1/ sa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti stotožnil s názorom žalovaného.

17. Ďalší účastník konania 5/ sa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti stotožnil s názorom správneho súdu a kasačnú sťažnosť navrhol ako nedôvodnú zamietnuť.

18. Ďalší účastník konania 2/ vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že kasačná sťažnosť nespĺňa zákonné náležitosti v zmysle Správneho súdneho poriadku a judikatúry, pretože je zmätočná a nie je riadne a dostatočne odôvodnená. Z obsahu kasačnej sťažnosti nie je zrejmé, aké skutkové okolnosti a postup správneho súdu naplňajú kasačné dôvody. Sťažovateľ nepreukázal, že by správny súd vec nesprávne právne posúdil a neuviedol, v čom mal spočívať nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci mu výkon jeho procesných práv. Kasačnú sťažnosť navrhol ako neprípustnú podľa § 459 písm. e) SSP odmietnuť, alternatívne navrhol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

IV.

Posúdenie veci kasačným súdom

19. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci (ďalej aj „najvyšší správny súd“) ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce dôvody jej odmietnutia. Po zistení jej včasnosti, ako aj splnení ostatných podmienok konania, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), pričom deň vyhlásenia rozsudku bol vopred zverejnený na úradnej tabuli i na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu SR www.nssud.sk, a kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

20. Kasačný súd poznamenáva, že lustráciou v Registri obyvateľov zistil, že v priebehu kasačného konania dňa 31.01.2025 zomrel ďalší účastník konania 13/ S. L., H.. XX.XX.XXXX, H. C.: S. M. XX, H., preto kasačný súd zvažoval, či je potrebné pribrať do konania dedičov tohto účastníka konania podľa § 63 Civilného sporového poriadku v spojení s § 25 SSP, prípadne iné osoby. Pretože pán L. bol účastníkom administratívneho konania i tohto nadväzujúceho súdneho konania v postavení zainteresovanej verejnosti, jeho účastníctvo v tomto verejno-právnom konaní neprešlo na dedičov. Navyše, ďalší účastníci konania v 11. a 12. rade naďalej reprezentujú rovnakú zainteresovanú (dotknutú) verejnosť „Verejnosť mestských častí (OBČANIA MESTA NITRA)“. Kasačný súd pre stratu procesnej subjektivity ďalej nekonal s pánom Civáňom a neuvádza ho ani v záhlaví tohto rozsudku.

21. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti v prejednáwanej veci bol rozsudok Krajského súdu v Nitre, č. k. 11S/83/2021-235 zo dňa 23. novembra 2022, ktorým súd zamietol žalobu sťažovateľa o preskúmanie rozhodnutia a postupu žalovaného, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku správneho súdu.

22. Predmetom kolaudačného konania je skúmanie najmä toho, či sa stavba uskutočnila podľa dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní a či sa dodržali zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky určené v územnom rozhodnutí a v stavebnom povolení. Skúma sa, či skutočné zrealizovanie stavby alebo jej užívanie nebude ohrozovať verejný záujem, predovšetkým z hľadiska ochrany života a zdravia osôb, životného prostredia, bezpečnosti práce, technických zariadení. Pre kolaudačné konanie je typická koncentračná zásada (§ 80 ods. 1 a 2 stavebného zákona).

23. Prvostupňový správny orgán v konaní nezistil rozpor s platnými stavebnými (vodoprávnymi) povoleniami vydanými príslušným úradom a stavbu posúdil ako vyhovujúcu technickým požiadavkám na výstavbu, pričom v skutočnom prevedení stavby a jej užívaní nevidel ohrozenie života a zdravia osôb, životného prostredia, ani záujmov spoločnosti. Na základe vykonaných skúšok a predložených dokladov vyplývajúcich zo spisového materiálu, a splnenia podmienok určených v stavebnom povolení pre predmetnú vodnú stavbu bolo podľa § 26 vodného zákona v súčinnosti s § 82 stavebného zákona vydané povolenie na uvedenie vodných stavieb do trvalého užívania.

24. Po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti, po preskúmaní rozsudku správneho súdu a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu kasačný súd nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku.

25. Kasačný súd konštatuje, že sťažovateľ viaceré sťažnostné body nesmeroval proti samotnému kolaudačnému rozhodnutiu, ale týkali sa najmä jeho podkladových rozhodnutí, pričom vo veci ide o kolaudačné rozhodnutie, nadväzujúce na rozhodnutie o povolení stavby a rozhodnutia v zisťovacom konaní, ktoré bolo právoplatne skončené a preskúmané aj kasačným súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 1Svk/15/2022.

Podľa § 464 ods. 1 SSP, ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnení uvedie.

Kasačný súd k jednotlivým sťažnostným bodom uvádza:

a) Vecná nepríslušnosť konajúcich orgánov

26. Pri posúdení sťažnostného bodu o namietanej vecnej nepríslušnosti orgánov vo veci rozhodujúcich kasačný súd odkazuje (§ 464 ods. 1 SSP) na rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 5Svk/15/2022 zo dňa 27.09.2023, týkajúceho sa rovnakého sťažovateľa v obdobnej veci „vodnej“ stavby, kde kasačný súd rovnako ako správny súd v tejto veci námietku sťažovateľa nepovažoval za opodstatnenú:

„... 43. Podľa § 117b stavebného zákona ak ide o uskutočnenie stavby diaľnice a rýchlostnej cesty alebo uskutočnenie stavby, ktorá je významnou investíciou podľa osobitného predpisu, vykonáva pôsobnosť stavebného úradu vo veciach územného konania a stavebného konania obvodný úrad v sídle kraja. Následne § 120 stavebného zákona upravuje tzv. špeciálne stavebné úrady, ktoré okrem iných rozhodujú aj o stavbách pozemných komunikácií...

44. Ustanovenie § 117 a nasl. stavebného zákona (aj ustanovenie § 117b) upravujú všeobecnú vecnú príslušnosť úradov na rozhodovanie v stavebnom konaní, pričom ustanovenie § 117b stavebného zákona je potrebné považovať za špeciálnu úpravu k všeobecnému ustanoveniu § 117 stavebného zákona z dôvodu verejného významu takéhoto druhu stavieb.

45. Naopak, ustanovenie § 120 stavebného zákona je ustanovením špeciálnym ku všetkým predchádzajúcim ustanoveniam (§ 117 až § 119 stavebného zákona), a to z dôvodu kauzálnej príslušnosti jednotlivých špeciálnych stavebných úradov rozhodujúcich o stavbách v oblastiach špecializovanej štátnej správy. Táto kauzálna príslušnosť má teda prednosť aj pred výnimkou ustanovenou v § 117b stavebného zákona, a preto správne orgány rozhodujúce v prejednávanej veci postupovali správne, keď svoju príslušnosť odvodili z ustanovenia § 61 vodného zákona. Z toho dôvodu správny súd správne ustálil, že príslušným konať v prvom stupni Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie.

46. Čo sa týka odvolacieho orgánu, t. j. žalovaného, jeho pôsobnosť je daná § 118 stavebného zákona, podľa ktorého vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni koná obec ako stavebný úrad, vykonáva štátnu správu v druhom stupni krajský stavebný úrad. Vzhľadom na znenie § 9 ods. 14 zákona č. 180/2013 Z. z. kasačný súd uzatvára, že nakoľko krajské stavebné úrady boli zrušené, ich právomoc prešla na okresné úrady v sídle kraja, t. j. v predmetnej veci na žalovaného, a teda uvedená námietka je nedôvodná.

47. Kasačný súd poukazuje aj na znenie rozsudkov kasačného súdu sp. zn. 6Sžk/27/2021 zo dňa 25. októbra 2022 a sp. zn. 3Svk/36/2022 zo dňa 31. mája 2023 týkajúcich sa rovnakého sťažovateľa v obdobnej veci.“

Sťažnostná námietka je preto nedôvodná.

b) Posúdenie aktívnej procesnej legitímácie sťažovateľa

27. K sťažnostnej námietke nesprávneho právneho posúdenia žalobnej legitímácie sťažovateľa kasačný súd v zmysle § 464 ods. 1 SSP odkazuje na závery rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 5Svk/15/2022 ako i na znenie rozsudku kasačného súdu sp. zn. 5Svk/15/2021 zo dňa 26. apríla 2022, týkajúcich sa rovnakého sťažovateľa v obdobnej veci. V týchto rozhodnutiach kasačný súd rovnako ako správny súd

posúdil postavenie sťažovateľa ako zainteresovanej verejnosti v zmysle § 178 ods. 3 SSP v spojení s § 442 ods. 1 SSP, nasledovne:

„51. Námietku týkajúcu sa aktívnej žalobnej legitimácie sťažovateľa vyhodnotil kasačný súd ako nedôvodnú. Tak ako krajský súd, ani kasačný súd nemá z tvrdení sťažovateľa nijako preukázané, že by bol ako fyzická osoba dotknutý stavebným povolením na svojich právach a právom chránených záujmoch tak, ako to predpokladá § 178 ods. 1 SSP. Iné závery nevyplývajú ani z predloženého administratívneho spisu či už z obsahu správnej žaloby alebo kasačnej sťažnosti. V nej sťažovateľ iba stroho konštatuje, že sa cíti byť účastníkom konania odvodzujúc svoje postavenie údajným vlastníctvom priamo susediacich pozemkov. Takéto tvrdenia bez ďalšieho nemohli zvrátiť závery krajského súdu, ktorý vyčerpávajúco odôvodnil postavenie sťažovateľa vyplývajúce zo zákona č. 24/2006 Z. z. ktoré považuje kasačný súd za vecne správne a nevidí dôvod, aby sa od neho odchyľil a posúdil ho v zmysle sťažovateľom prezentovaných záverov.

52. Kasačný súd len okrajovo dodáva, že si je vedomý predchádzajúcej rozhodovacej praxe, kedy správne súdy výnimočne priznávajú aktívnu žalobnú legitimáciu aj účastníkom administratívneho konania, ktorí neboli vydaním rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy ukrátení na svojich subjektívnych právach (napríklad v súvislosti s rozhodnutiami o zastavení konania z dôvodu, že skutok, o ktorom sa koná, nie je priestupkom), no išlo o špecifické prípady týkajúce sa výlučne priestupkových konaní, čo nie je predmetný prípad a takýto prístup k aplikácii § 178 ods. 1 SSP teda neprichádza do úvahy.“

c) Námietka nesplnenia podmienok na aplikáciu § 32 ods. 2 stavebného zákona

Podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona územné rozhodnutie sa nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny.

28. Vo vzťahu k námietke nesplnenia zákonných podmienok na postup podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona, kasačný súd uvádza, že s predmetnou otázkou sa už vo svojej rozhodovacej činnosti kasačný súd vysporiadal. V súlade s § 464 ods. 1 SSP aj na tomto mieste poukazuje kasačný súd na svoj skorší rozsudok sp. zn. 1Sžk/44/2020 zo dňa 30. novembra 2022, v ktorom sa zaoberal obsahovo rovnakými sťažnostnými bodmi:

„31. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namieta, že podľa výnimky ustanovenej v § 32 ods. 2 (nevyžadovanie územného rozhodnutia) stavebného zákona možno postupovať len vtedy, keď územný plán obce/zóny dostatočne podrobne reguluje územie, kde má byť strategický park umiestnený.

32. Z právneho rozboru § 32 ods. 2 stavebného zákona podľa kasačného súdu vyplýva, že na umiestnenie strategického parku sa nevyžaduje územné rozhodnutie, ak (splnenie podmienok) priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia nie je v rozpore s ich umiestnením a (kumulatívne) vyplýva z územného plánu obce alebo (alternatívne) z územného plánu zóny.

33. Kasačný súd sa v súvislosti s touto námietkou v plnom rozsahu stotožňuje so závermi správneho súdu a tiež odkazuje na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžk/26/2020 zo dňa 28. septembra 2022, týkajúci sa rovnakých účastníkov konania v obdobnej právnej veci, v ktorom kasačný súd uviedol: „... Toto ustanovenie však podľa kasačného súdu nevyžaduje, aby pre umiestňovaný strategický park existovalo v územnom pláne obce/zóny podrobne ustanovené priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia. Zákonným predpokladom, ktorý z citovaného ustanovenia vyplýva, je len absencia rozporu umiestnenia strategického parku s priestorovým usporiadaním územia a funkčným využívaním územia, ktoré je v územnom pláne ustanovené. Sťažovateľovi sa nepodarilo preukázať, že umiestnenie strategického parku, v ktorom mali byť povolené stavby postavené (opätovne súd zdôrazňuje, že sám sťažovateľ v žalobe tieto projekty nerozlišoval), bolo v rozpore s relevantnými časťami územného plánu. Sťažovateľ poukazoval na poznámku z textovej časti a legendu z grafického výkresu, ktoré podmieňujú priemyselnú výrobu či priemyselný park (vo forme rezervovanej funkcie) riešením územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny. Tieto state zvažoval a citoval v napadnutom rozsudku aj správny súd. Kasačný súd sa však v súlade s vyššie uvedeným domnieva, že pre aplikáciu § 32 ods. 2 stavebného zákona sa nevyžaduje, aby územný plán priamo podrobne riešil umiestnenie strategického parku. Podstatné je, že z územného plánu nevyplýva také priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie dotknutého územia, s ktorým by bol strategický (priemyselný) park v rozpore - napríklad rekreačná funkcia, bytová výstavba

a pod. Preto sa dá povedať, že výslovná rámcová rezervácia územia na priemyselnú výrobu (hoci podmienená ďalšou dokumentáciou) v územnom pláne Mesta Nitra v podstate prevyšuje požiadavky stavebného zákona na absenciu rozporu s územným plánom, ak pri nesplnení podmienky uvedenej v poznámke/legende nie je územie určené na iný účel. Kasačný súd tiež poznamenáva, že jeho úlohou v tomto konaní nebolo preskúmať, či boli splnené všetky zákonné požiadavky na vydanie preskúmaného rozhodnutia alebo samostatne vyhľadávať nesprávnosti napadnutého rozsudku, ale len vyhodnotiť dôvodnosť sťažovateľom uplatnených a prípustných sťažnostných bodov.“

[...]

36. Kasačný súd preto v tejto časti námietok sťažovateľa nezistil, že by správny súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Námietky sťažovateľa v tomto smere považoval za nedôvodné.

37. Na doplnenie kasačný súd odkazuje aj na argumentáciu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v rozsudkoch napr. sp. zn. 10Sžk/40/2020 a sp. zn. 5Svk/15/2021, ktorá je identická s vyššie uvedenou argumentáciou a túto aj za „logickú a vychádzajúcu z ústavne akceptovateľného výkladu a aplikácie príslušných ustanovení stavebného zákona“ označil Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. IV. ÚS 487/2022 zo dňa 27. septembra 2022.“

29. V nadväznosti na konštatované závery súd poukazuje na ďalšie rozhodnutia, v ktorých sa s touto námietkou vysporiadal rovnakým spôsobom. Ide o rozsudky najvyššieho správneho súdu sp. zn. 6Sžk/17/2020 zo dňa 30. novembra 2022, 3Svk/36/2022 zo dňa 31. mája 2023 a sp. zn. 5Svk/49/2022 zo dňa 27. februára 2024.

d) Absencia zisťovacieho konania navrhovaných činností a samotného strategického parku

30. K sťažostnej námietke absencie zisťovacieho konania vedeného vo vzťahu k samotnému strategickému parku (bod III.IV) kasačný súd poukazuje na to, že zákon o posudzovaní vplyvov nepozná pojem „strategický park“, preto posudzovanie týchto činností je zaraďované pod činnosť uvedenú v prílohe č. 8 zákona o posudzovaní vplyvov, kapitola č. 9 Infraštruktúra - položka č. 15 Projekty budovania priemyselných zón, vrátane priemyselných parkov. Tvrdenie sťažovateľa, že strategický park neprešiel zisťovacím konaním, sa preto nezakladá na pravde a kasačný súd ju rovnako ako správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Kasačný súd v tejto súvislosti podľa § 464 ods. 1 SSP poukazuje na ďalšie rozhodnutia, v ktorých túto kasačnú námietku posúdil rovnakým spôsobom. Ide najmä o rozsudky tunajšieho súdu, sp. zn. 1Sžk/44/2020 zo dňa 30. novembra 2022, sp. zn. 8Sžk/30/2019 a sp. zn. 6Sžk/17/2020 zo dňa 30. novembra 2022. Kasačný súd v obdobnej veci totožného sťažovateľa, podobného skutkového a právneho stavu, s totožnými sťažnostnými námietkami, v rozsudku sp. zn. 1Sžk/48/2020 zo dňa 16.02.2022, kasačný súd dospel k nasledovným záverom:

„46. K námietke sťažovateľa, že v rámci strategického parku neprebehlo zisťovacie konanie podľa zákona č. 24/2006 Z. z., najvyšší správny súd dodáva, že námietky sťažovateľa nesmerovali priamo proti rozhodnutiu žalovaného o stavebnom povolení, ale sa týkali iných rozhodnutí orgánov verejnej správy.

47. Ohľadom uvedeného dáva kasačný súd do pozornosti, že cieľom zisťovacieho konania je zistiť, či určitá navrhovaná činnosť alebo jej zmena majú alebo nemajú byť predmetom posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie - teda konania končiaceho vydaním záverečného stanoviska. Príslušný orgán na záver konania vydá rozhodnutie zo zisťovacieho konania, v ktorom konštatuje, či sa daná navrhovaná činnosť alebo zmena činnosti budú posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z. z. alebo nie. Je však potrebné zdôrazniť, že v danom prípade predmetom konania nie je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí o posudzovaní vplyvov predmetného strategického parku na životné prostredie.“

31. Kasačný súd pripomína, že stavebnému konaniu v tejto veci predchádzalo zisťovacie konanie, v ktorom bolo vydané vyššie uvedené rozhodnutie zo zisťovacieho konania.

e) K porušeniu § 66 ods. 4 písm. f) stavebného zákona a Aarhuského dohovoru

32. Kasačný súd k námietke nesprávneho posúdenia dopravného napojenia a vyústenia dopravy na cestu I/64 a na rýchlostnú komunikáciu R1A poukazuje na znenie § 66 ods. 4 písm. d) stavebného zákona, v zmysle ktorého v záväzných podmienkach uskutočňovania stavby sa podľa potreby ďalej určia podrobnejšie požiadavky na uskutočnenie stavby predovšetkým z hľadiska komplexnosti a plynulosti, napojení na siete a zariadenia technického vybavenia, pozemné komunikácie, odvádzanie povrchových vôd, úpravy okolia stavby a podmienok ochrany zelene, prípadne jej premiestnenia.

33. Aj v tomto prípade považuje kasačný súd námietky sťažovateľa za nedôvodné, pretože požiadavky uvedené v § 66 ods. 4 písm. d) stavebného zákona nie sú povinnými náležitosťami, ale tieto stavebný úrad určuje podľa potreby. Vzhľadom na to, že predmetom stavebného povolenia ani projektovej dokumentácie nebolo dopravné riešenie, stavebný úrad ako ani žalovaný nevzhladli vo svojich rozhodnutiach potrebu určiť požiadavky napojenia stavby na pozemné komunikácie, keď predmetom stavebného povolenia boli miestne a účelové komunikácie. Dopravné napojenie a tiež vyústenia ciest neboli predmetom stavebného povolenia, pričom s touto námietkou sa rovnako vysporiadal aj správny súd.

34. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti v zásade namietal rovnaké skutočnosti, ako v správnej žalobe. Námietku, týkajúcu sa nevysporiadania správneho súdu s potrebou aplikácie Aarhuského dohovoru sťažovateľ nijakým relevantným spôsobom nezdôvodnil a ani nešpecifikoval, v čom spočívalo porušenie práv priznaných sťažovateľovi podľa tohto dohovoru. Vzhľadom na to, že ide len o formálnu konštatáciu, kasačný súd nevzhladol dôvodnosť tejto námietky a rovnako nevidel dôvod na to, aby sa ňou ďalej zaoberal. Čo sa týka námietok sťažovateľa, a povinnosti sťažovateľa ako zainteresovanej verejnosti, na tieto dal podrobnú odpoveď správny súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom sťažovateľ nepresvedčil o jej nesprávnosti. Taktiež sa kasačný súd stotožňuje so závermi správneho súdu, v rámci ktorých sa vysporiadal s námietkou nepredloženia osobitného zastavovacieho plánu k preskúmanému stavebnému povoleniu podľa vyhlášky č. 453/2000 Z. z., čo sa nevyžaduje, pretože tento bol predložený v rámci stavebného povolenia na prvý stavebný objekt v areáli a týmto sa stal súčasťou územnoplánovacej dokumentácie.

f) Porušenie § 33 ods. 2 Správneho poriadku

35. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal taktiež porušenie § 33 ods. 2 Správneho poriadku, tvrdiac, že správne orgány si nespĺnili povinnosť dať účastníkom administratívneho konania možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu a spôsobu jeho zistenia, a navrhnúť jeho doplnenie. Kasačný súd vo vzťahu k tejto námietke poukazuje na to, že sťažovateľ bol v oznámení o začatí kolaudačného konania a pozvania na ústne pojednávanie a miestne šetrenie zo dňa 07.07.2020 poučený o možnosti nahliadnuť do podkladov rozhodnutia pred dňom ústneho konania dňa 10.08.2020 a tiež podľa § 80 ods. 2 stavebného zákona zásade koncentrácie kolaudačného konania. Sťažovateľ sa miestneho šetrenia zúčastnil a na tomto vzniesol námietky, ktorými sa stavebný úrad v kolaudačnom rozhodnutí riadne zaoberal. Taktiež sa žalovaný riadne zaoberal námietkami sťažovateľa vznesenými v podanom odvolaní. Napokon sťažovateľ v kasačnej sťažnosti (bod III. VIII) nekonkretizoval podklad rozhodnutia, o ktorom nebol oboznámený pred vydaním rozhodnutia správnych orgánov. Kasačný súd preto aj túto námietku vyhodnotil ako nedôvodnú.

V.

Záverečné hodnotenie

36. Námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako nedôvodné, preto kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP zamietol.

37. O náhrade trov účastníkov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý v kasačnom konaní nemal úspech, ich náhradu podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP nepriznal a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP). Ďalším účastníkom konania súd nepriznal náhradu trov podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 169 SSP, pretože im v kasačnom konaní nebola uložená povinnosť, s plnením ktorej by im trovy vznikli a zároveň kasačný súd nezistil v konaní dôvody hodné osobitného zreteľa, odôvodňujúce priznanie práva na náhradu ďalších trov konania.

38. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.